

3e Opera; Laghen om een verleden (onvoltooid)

Deel I

In 63 spuwde een schoot
haar jongste worpeling;
de herfstzon scheen schraal
als ware haar blik
voorzienend;
het leven was simpel
mooi, het huis van hout en
een broer leefde reeds even;
de worpeling was schreeuwend
lelijk, en bovenal een
jongen;

Na zijn expositie groeide
hij gestaag, in naïeve
hoop en oprechte
blijdschap van een
moeder

in liefde ongekend

Deel II

Een oma stierf, ongekend
een opa idem
alleen zijn boeken restten
en een
ziekte;

Deel III

Een huis gebouwd; een
broer erbij en nachtmerries
maar Moeder is er;
naar de kleuterschool, rondom
toenemende rijkdom; een Volvo en
een sportwagen; soms is Moeder
in het ziekenhuis,
bleek tegen een klinisch
wit behang, een lijdende
glimlach; gelukkig sterven mannen
eerder dan
vrouwen;
hij is dan alleen, fantaseert en
ontdekt zijn penis. Oostenrijk,
Spanje (1970) en Moeder
Stierf.

Deel IV

Mam, hier zit ik, traag te
Kijken hoe de berken groeien
en wacht op het vertrek
van de vorige trein; vergeef
me, ik was trots een moeder
verloren te hebben;
en voel me diep vernietigd
door onherstelbaar verlies,
ik heb gefietst, de wereld
kond gedaan en vannacht gehuild
en gedroomd dat het allemaal
nep was;
ik zag een ster en wist dat jij
het was, en zag je lach verdwijnen
in de wind. De muren slikken
me op, alleen een nachtlampje
houdt mij wakker. De gangvloer
ligt op je graf, de begrafenis

was niet voor mij, mijn verdriet
is ongemerkt verdwenen in de bossen;
Ik bouw de eerste stenen van mijn
muur, mijn herinneringen vervagen
in loos gepraat, ik kan slechts staren
in een mat verleden, mam.
Ik houd godverdomme van jou.

En mijn vrouw zal jij zijn.

Deel V

Zo werd de vijand mijn gezelschap
de aandacht zwijgt geruisloos
en langzaam sterft mijn vuur,
de pijn van de nacht schijnt eindeloos,
mijn bestaan is niet
meer, mijn poëzie is God,

suïcide; lang voor mijn dood
Zilvervlakken in kleurige dromen
resten mij,
strengere handen halen de droesem
uit het laatste restje ik;
Ik vlieg op de rug van een
kraai; ongemerkt
mijn liefde betreft de spiegel
en eenzaamheid

Afgetrokken dromen "hard porno"
gezien door het groter makend
oculair van mijn fixie,
Ik ben de hoer van mijn eigen
leven geworden,

Ik wil sterven in Kutalla (Tell Sefir),
elke dag opnieuw

Deel VII

De tijd steelt mijn jeugd;
vluchtte ik in totale oppositie
socialistisch
Che Guevara
Naast vruchteloze toevluchten tot
God;
Bedrog is mijn beschermengel,
Wanhopig zocht ik liefderijke rust
Ik bouw mijn eigen

tabernakel; en in verborgenheid
beween ik mijn falen

Deel VIII

Mijn gebeden zijn voor mijn
vrienden, schaars en groots
De wortels waaraan ik me vastklem,
de ultieme hoop

(uit: *Strak getrommel en Zacht gestommel* – 1986)